

طراحی لباس بحث زیبایی شناسی است؛ گفت و گو با سعید حسنلو طراح لباس نمایش بلوط های تلخ

پدیدآورنده (ها) : حسنلو، سعید

هنر و معماری :: نشریه نمایش :: تیر 1390 ، سال سیزدهم - شماره 142

از 35 تا 35

آدرس ثابت : <https://www.noormags.ir/view/fa/articlepage/1038366>

دانلود شده توسط : عبدالله برزوئیان

تاریخ دانلود : 03/05/1400

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی (نور) جهت ارائه مجلات عرضه شده در پایگاه، مجوز لازم را از صاحبان مجلات، دریافت نموده است. بر این اساس همه حقوق مادی برآمده از ورود اطلاعات مقالات، مجلات و تألیفات موجود در پایگاه، متعلق به "مرکز نور" می باشد. بنابراین، هرگونه نشر و عرضه مقالات در قالب نوشتار و تصویر به صورت کاغذی و مانند آن، یا به صورت دیجیتالی که حاصل و بر گرفته از این پایگاه باشد، نیازمند کسب مجوز لازم، از صاحبان مجلات و مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی (نور) می باشد و تخلف از آن موجب پیگرد قانونی است. به منظور کسب اطلاعات بیشتر به صفحه [فوانین و مقررات](#) استفاده از پایگاه مجلات تخصصی نور مراجعه فرمائید.

پایگاه مجلات تخصصی نور

www.noormags.ir

گفت و گو با سعید حسنلو
طراح لباس نمایش بلوط‌های تلخ

طراحی لباس بحث زیبایی‌شناسی است

بیشترین چیزی که برای من مهم بود کنترل رنگ بود چون وقتی من طرح صحنه را دیدم متوجه شدم که رنگ در فضای صحنه وجود ندارد و هر رنگی که وارد لباس می‌شود اهمیت پیدا می‌کند به همین خاطر حساسیت زیادی به کار بردیم تا آنچه که درست است اتفاق بیافتد.

به نظر شما چرا طراحی لباس علی‌رغم مهم بودن به عنوان یکی از عناصر موجود در تئاتر هنوز چندان در میان اهالی تئاتر جدی گرفته نمی‌شود؟

همان‌طور که می‌دانیم طراحی لباس بخشی از هزینه‌ی گروه را به خود اختصاص می‌دهد اما خوشبختانه کم‌کم این بحث در بین اهالی نمایش دارد جا می‌افتد. به نظر من ضرورت طراحی لباس به دلیل بعد زیبایی‌شناسی آن است. مطمئناً استفاده از رنگ‌ها و طرح‌های مختلف تأثیر متفاوتی بر تماشاگر می‌گذارد.

یعنی فکر می‌کنید گروه این هزینه را هزینه‌ی اضافی می‌داند؟
نه، جدی نمی‌گیرند. خوشبختانه در این کار شهرام کرمی دست من را باز گذاشت، هم به لحاظ درست هزینه کردن هم طراحی مناسب لباس‌ها. به همین خاطر ما توانستیم به راحتی و درستی لباس‌ها را طراحی کنیم.

چرا بعضی کارگردان‌ها و تئاتری‌ها طراحی لباس را خود برعهده می‌گیرند و خود را طراح لباس می‌دانند در حالی که این کار تخصص و ویژگی‌های خاص خود را دارد؟

متأسفانه در این راستا آموزش صحیح وجود ندارد. یک بخش آن به دانشگاه‌ها و مسائل آموزشی بازمی‌گردد. تئاتری‌های جوان که شروع به کار می‌کنند طراحی لباس کار را خود برعهده می‌گیرند درحالی‌که این کار طراح لباس است. من به‌عنوان کارگردان می‌توانم ایده داشته باشم اما نمی‌توانم طراحی لباس و صحنه انجام دهم. طراح صحنه یا لباس ایده‌های کارگردان را می‌شنود و شروع به طرح زدن می‌کند و در راستای آن ایده‌ها و اهداف کار خود را ارائه می‌دهد. متأسفانه این اتفاق در فضای تئاتر آکادمیک ما می‌افتد به دلیل اینکه این افراد آموزش صحیح نمی‌بینند و وقتی وارد فضای حرفه‌ای تئاتر می‌شود احساس می‌کنند طراحی لباس یا صحنه خیلی راحت است و کاری ندارد و خودشان دست به طراحی می‌زنند. ولی باید بدانند طراحی لباس این نیست که بازیگر لباس‌هایش را بیاورد و کارگردان یکی را انتخاب کند، بلکه لباس در ذهن طراح شکل و شخصیت دارد. وقتی که کارگردان با طرح لباس مواجه می‌شود متوجه می‌شود که به بسیاری از مسائل اصلاً فکر نکرده است. در این پروژه طراح لباس، طراح نور و طراح صحنه حضور دارند یعنی این سه جریان و صنف جدی گرفته شده است و هر کدام از اینها دارای یک بعد حرفه‌ای هستند و در کنار یکدیگر و با مشارکت هم کار کردند و در نهایت این اجرا تقدیم به مخاطبان شد.

طراحی لباس مبحثی تخصصی است و ویژگی‌های خاص خود را دارد. متأسفانه در کشور ما برخی از کارگردان‌ها این مبحث را ساده می‌انگارند و گاهی خود را طراح لباس می‌دانند و با تست لباس‌های شخصی بازیگران، لباس‌های نمایش خود را انتخاب می‌کنند و تصور می‌کنند که لباس‌ها را طراحی کرده‌اند. گاهی هم طراحی لباس را هزینه‌ای مضاعف بر هزینه‌های گروه می‌دانند و آن را کلاً حذف می‌کنند و نمی‌دانند این مطلب نه تنها هزینه‌ی اضافه‌ای نیست بلکه اگر دقیق طراحی و انتخاب شود می‌تواند تأثیرگذار باشد و بر غنای نمایش بیافزاید.

آقای حسنلو کمی در مورد طراحی لباس نمایش «بلوط‌های تلخ» صحبت کنید.

ما برای این نمایش دو مرحله طراحی لباس داشتیم، یک بار در اجرای جشنواره‌ی فجر و یک بار هم برای اجرای عمومی. ولی با اینکه این اولین تجربه‌ی کاری من با شهرام کرمی بود، موفق شدیم با یکدیگر ارتباط برقرار کنیم. من بعد از اینکه متن را خواندم با شهرام کرمی جلسات تحلیلی گذاشتیم و در نهایت توانستم یک طرح مناسب برای اجرا ارائه دهم و به موقع لباس‌ها را در اختیار گروه اجرایی بگذارم.

چقدر با کارگردان مشارکت داشتید و چقدر از نظرات او استفاده کردید و برای طراحی لباس این نمایش چه اهدافی داشتید؟

من صددرصد با مشارکت و همکاری و ارتباط مستقیم با شهرام کرمی لباس‌ها را طراحی کردم و معتقدم که طراحی لباس باید در نهایت همان چیزی باشد که مدنظر کارگردان است. من پس از گپ و گفت با شهرام کرمی فهمیدم دغدغه‌های او چیست و او نیز متوجه شد که نوع نگاه من به رنگ‌ها و طراحی لباس چگونه است. ما در این کار یک مرحله طراحی داشتیم و بعد وارد مرحله دوخت و دوز لباس شدیم. ماجرای این نمایش در یک منطقه‌ی کردنشین اتفاق می‌افتد اما ما برای طراحی لباس قصد نداشتیم که نوع و بافت لباس آن منطقه را دقیقاً به کار ببریم بلکه فقط نشانه‌هایی از آن فرهنگ و لباس را در طراحی به کار بردیم. مثلاً ما کاراکتری به نام بانو در کار داریم که شخصیتی بسیار قوی و محکم دارد پس سعی کردیم در طراحی لباس او این شخصیت را در نظر بگیریم تا ویژگی‌های او در طراحی لباس‌ها نمود پیدا کند. و همین‌طور است برای باقی شخصیت‌ها و نقش‌ها. البته باید بگویم متأسفانه یا خوشبختانه یک دفعه اجرای عمومی کار اعلام شد و ما فرصتمان برای کار کردن کم بود ولی دقیق‌تر و فشرده‌تر کار کردیم و خدا را شکر توانستیم آن جور که موردنظر کارگردان بود کار را به سرانجام برسانیم.

برای طراحی لباس نمایش چه چیزهایی را بیشتر مدنظر قرار دادید؟